

Những Giờ Phút Cuối Cùng... Của Quái Điều TĐ1/TQLC

Bồng Sơn

Kính chào ĐB Bồng Sơn.
Hai đứa em mới gặp nhau Chủ Nhật 12/4/2015
tại Sacramento CA. Đứa nào cũng đưa nhau nói
về Đại Bàng, lý do là Đại Bàng cứu tụi em đẹp
quá và nhiều người khác nữa trong lúc Đại Bàng
cũng trong tình trạng nguy hiểm ở chiến trường.
Kính chào Đại Bàng thật kính phục và mong
gặp lại..

MX Hồng Hà

R-L: Tr/Úy Võ Phúc (trưởng nam của Tr/
Tá Võ Kinh), ĐDP/ĐĐCH kiêm Trung đội
Trưởng sung cối 81mm. Th/Úy Phạm Hữu
Huê K4/ĐHCTCT
sĩ quan cuối cùng của ĐĐ3/TĐ1 được tải
thương ngày 27-4

Trận Đánh Cuối Cùng Ở Long Thành.

Tác giả Trần Lý viết:

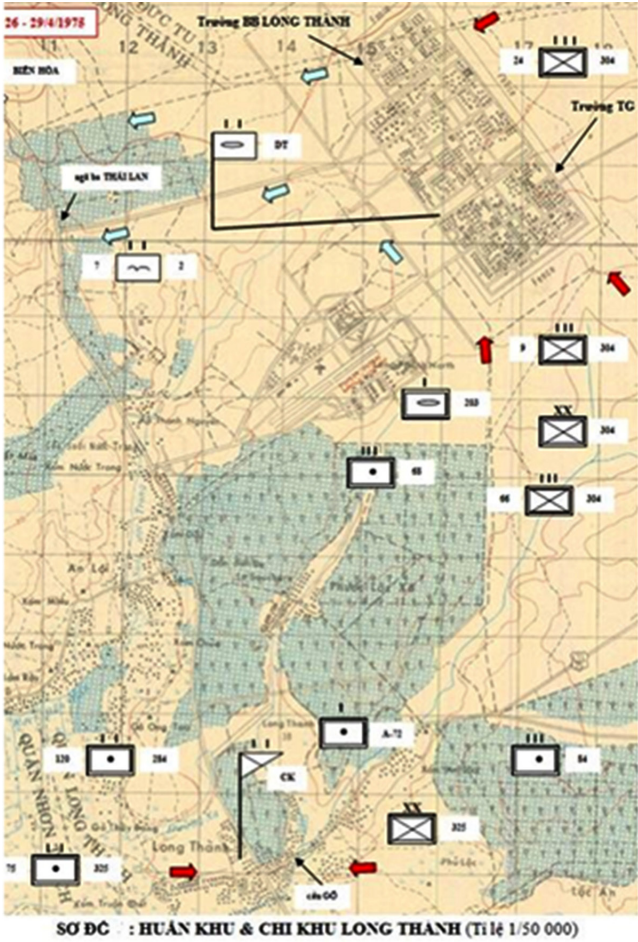
Chiến Đoàn 322/Lực Lượng Xung Kích
QĐIII được lệnh di chuyển về Long Thành để
tiếp cứu. Chiến Đoàn 322 được tăng cường
thêm một tiểu đoàn TQLC, tiến theo QL 15 và
đụng nặng với quân Bắc Việt (BV) trong khu
vực rừng cao su tại dốc 47, quân ta đã bắn hạ
12 chiến xa BV*

(*Tướng Trần Quang Khôi trong Danh Dự
và Tổ Quốc).

5 giờ chiều ngày 26/4/1975, trận tấn công
chính thức của quân BV bắt đầu bằng cuộc
pháo kích dữ dội, sau đó SĐ325 CSBV dùng
bộ binh cùng sự yểm trợ của xe tăng đồng loạt
tấn công vào các cứ điểm phòng thủ của Huân
khu nhưng không vượt nổi hàng rào phòng ngự
kiên cố của Trường Bộ Binh. Riêng Trường
Thiết Giáp và TT Huân Luyện Yên Thế bị
mất liên lạc sau đó. Quận Long Thành cũng bị
tấn công, nhưng giữ vững vị trí trong đêm. Đ/
Tá Huỳnh Văn Tám, Chỉ huy Trường Trường
Thiết Giáp bị mất tích từ chiều tối 26/4 sau khi
lọt vào ổ phục kích của CQ (cộng quân) trên
đường trở về sau cuộc họp bên Trường BB.

(Tài liệu CSBV ghi lại: Trong trận tấn công
vào Trường Thiết giáp, CQ chỉ hoàn toàn làm
chủ vào chiều 29/4 với sự thiệt hại gần 200 quân)

Thủy Quân Lục Chiến

SƠ ĐỒ : HUÂN KHU & CHI KHU LONG THÀNH (Tỉ lệ 1/50 000)

Sáng 27 tháng 4: CSBV dùng SĐ325 tấn công vào sườn trái của vòng đai phòng thủ Huân Khu đồng thời SĐ304 tấn công vào hướng chính diện. Các mũi tấn công này đều có xe tăng và pháo yểm trợ.

Cũng từ 5 giờ chiều CQ dùng Trung đoàn 101 (SĐ325 CSBV) tấn công quận lỵ Long Thành, dùng Tr/Đ 46/325 tiến vòng để chiếm ngã ba Phước Thiện và Tr/Đ18/325 bao vây Bim Sơn. Tất cả các cứ điểm trên đều do ĐPQ và Nghĩa Quân Long Thành chống giữ.

Một lực lượng khoảng 2 ĐĐ/TĐ1/TQLC cũng hoạt động trong khu vực ngã ba QL15 và Liên tỉnh lộ 10 (gần đầu dốc 47). Tại chốt phòng thủ này, lực lượng TQLC có 2 M48 yểm trợ đã chống trả cuộc tấn công của CQ cho đến chiều 28/4 mới bị tràn ngập.

Tác giả Trần Lý.

Vì tình trạng quá căng thẳng của Tiểu Khu

Biên Hòa và vì Đại Tá Thới đang quá bận rộn, thấy không thuận tiện để bàn thảo gì được, nên chúng tôi phải rời bỏ Tiểu Khu Biên Hòa để đi thẳng vô căn cứ Long Bình nơi đặt Bộ Chỉ Huy của Lữ Đoàn Thủy Quân Lục Chiến. Tại đây, tôi được gặp lại các bạn bè cùng các niên trưởng tay bắt mặt mừng, kể lể mọi chuyện, mà quên đi chiến trận đang gần kề. Mặc dù trong tình thế hết sức sôi động, nhưng Thủy Quân Lục Chiến vẫn giữ vững tinh thần chiến đấu, không hề nao núng, vẫn quyết tâm chặn địch trên đầu dốc 47 của quốc lộ 15 và còn nhấn nhủ với Trưởng Bộ Binh Long Thành là phải đồng tâm hiệp lực quyết ngăn chặn không cho nón cối dép râu bước vô Sài Gòn.

(Trích Những ngày cuối cùng của trường Bộ Binh. Nguyễn Ngọc Thạch K20/TVBQGVN)

***

Niên Trưởng Nguyễn Ngọc Thạch thân mến.

Tình cờ đọc bài của NT và tác giả Trần Lý về trận đánh sau cùng của QLVNCH tại cứ điểm dốc 47 trên QL15 tôi vô cùng xúc động vì đơn vị TQLC mà NT và tác giả Trần Lý đề cập đến chính là cánh B TĐ1 Quái Điều TQLC do Tiểu Đoàn Phó (TĐP) Bồng Sơn chỉ huy, chính là đơn vị của tôi.

Với tác giả Trần Lý viết là vị trí bị tràn ngập vào chiều ngày 28/4/1975 cũng có phần đúng mà cũng có phần không đúng. Nếu xét với tính khách quan thì Trần Lý đã đúng, vì vị trí phòng thủ phía hông trái của tôi là do trưởng BB Long Thành chịu trách nhiệm với ĐĐ2/TĐ1 Quái Điều tăng phái đã bị bẻ tuyến vì áp lực địch quá mạnh, nhưng ở đây tôi muốn nói cho tác giả Trần Lý nắm vững thêm để có thể tu sửa lại những điểm chưa được rõ ràng là:

Ở thời điểm chiều 28/4/1975 thì cánh B Quái Điều gồm ĐĐ3 và ĐĐ1 vẫn đang phòng thủ tại Ngã Ba Thái Lan, nơi đặt BCH của TĐP, cũng chính tại đây trước đó hai, ba ngày tôi nhận lệnh từ thượng cấp là phải tịch thu tất cả súng đạn của các binh sĩ di tản theo hướng

QL15 về Sài Gòn để đề phòng một số người sử dụng vũ khí vào mục đích xấu.

Khi đơn vị của NT Thạch K20/VB được yêu cầu giao nạp vũ khí bởi toán kiểm soát của ĐĐ1 do Trung Úy Bình K25/VB làm ĐĐT. Không hiểu có sự đối thoại nào giữa Tr/Úy Bình và NT Thạch hay không mà sau đó Tr/Úy Bình gọi máy ANPRC25 báo cáo với tôi là có NT K20 muốn gặp Bồng Sơn. Trong lúc này thì tôi phải lên tuyến đầu của ĐĐ3 để ổn định tinh thần anh em binh sĩ vì ĐĐ3 thiệt hại rất nặng, không còn một sĩ quan nào cả, khi người sĩ quan cuối cùng của ĐĐ3 là Th/Úy Phạm Hữu Huê K4/CTCT được tải thương. Tôi nói với Tr/Úy Bình là tôi sẽ ra ngay. Lên xe Jeep vừa phóng ra hướng QL15 thì ngay lúc đó một phát DKZ82mm không giật bắn từ trong căn cứ trường BB Long Thành vút qua xe jeep và nổ cách đường khoảng 20m, chúng tôi vô sự, cuối cùng thì cũng đến và nhận ra là NT Thạch K20. Hàn huyên qua loa vài ba câu chuyện, tôi đồng ý không tước vũ khí của đơn vị NT Thạch với điều kiện NT phải đứng cùng Tr/Úy Bình ĐĐT/ĐĐ1 nhận diện từng người lính của NT.

Cuộc chiến vẫn liên tục nhưng với mức độ nhẹ hơn ngày và tối 27/4, lợi dụng lúc tạm yên ổn, chúng tôi lại củng cố vị trí phòng thủ. Chiến cuộc cù cưa qua lại cho đến 9 giờ sáng ngày 29/4 tôi mới có lệnh rút về Long Bình.

Địch biết ta chuẩn bị rút nên đeo bám sát, cố gây cho ta càng nhiều thiệt hại càng tốt và cuộc rút lui thật vất vả. Áp dụng chiến thuật rút lui nấc thang, BCH cánh B và 1 trung đội của ĐĐ1 và 2 M48 làm lực lượng ngăn chặn cho ĐĐ3 rút lui về phía sau khoảng 500m dừng lại phòng thủ, làm lực lượng ngăn chặn. Kế tiếp toàn bộ ĐĐ1(-) rút thật nhanh về sau khoảng 300m dừng lại bố trí. Khi ĐĐ3 và ĐĐ1 ổn định là lúc BCH cánh B và Thiết Giáp rút lui về vị trí của ĐĐ1 và cứ như thế từng nấc từng nấc cho đến khi toàn bộ cánh B/TĐ1/TQLC vào được căn cứ Long Bình lúc 3 giờ chiều

ngày 29 tháng 4.

Khi vào được trong căn cứ, chúng tôi lại được chỉ định phòng thủ hướng Tây Nam, mệt lã người và cổ họng khô rát, tôi hoàn toàn muốn xỉu nhưng cũng cố gắng rải xong tuyến, vừa quay về vị trí BCH thì được một binh sĩ không biết kiếm đâu được chai beer 33 ướp lạnh mang đến.

-Đại Bàng làm một hơi cho tỉnh táo ĐB.

Không kịp nói lời cảm ơn, tôi cầm lấy chai beer và tu một hơi hết sạch rồi mới quay qua chú lính nói lời cảm ơn và khen một câu:

-Đâu mà mà em kiếm ra “beer glacier” vậy?

-Dạ em tìm thấy trong tủ lạnh của lính ĐPQ phòng thủ c/c, họ rút mất tiêu rồi ĐB ơi, chỉ còn mình thôi.

Người đệ tử ruột nói làm tôi giật mình tỉnh ngộ, thật đúng là tôi, một con người chưa bao giờ biết nhảy bém về tình hình chính trị, vẫn mơ màng và vẫn tin tưởng vào sự tồn tại của VNCH, QLVNCH, chưa có một thoáng gì trong đầu óc tôi về cái gọi là thua trận, mà chỉ có ý nghĩ là cuộc triệt thoái về chiến thuật, tôi không bao giờ nghĩ là mất Nước, mất miền Nam về tay Bắc Việt, vì thế với chính con người của tôi, giờ phút đó vẫn kiên cường cùng với các chiến hữu của tôi chống trả mãnh liệt không khoan nhượng với những đợt tấn công của Cộng quân.

Cho đến gần 1 giờ sáng, Tiểu Đoàn Trưởng Hưng Yên gọi tôi lên họp để nhận lệnh và phân nhiệm, khi tôi đến nơi thì đã thấy tướng Lê Minh Đảo, Đại Tá TLP/SĐTQLC và hình như có cả Đại Tá Ngô Kỳ Dững, TrĐT của SĐ18.

Tiểu Đoàn 1 Quái Điều TQLC nhận lệnh rút sau cùng đồng thời cũng là lực lượng chặn hậu, lệnh này làm tôi nhớ lại cuộc triệt thoái của Tướng Giai rời bỏ Quảng Trị năm 1972. Lúc đó tôi còn là ĐĐT/ĐĐ1 cũng được ĐB Hương Giang TĐT ưu ái chỉ định ĐĐ1/TĐ1 rút sau cùng và cùng với Chi Đoàn CX M48 làm l/1 chặn hậu.

Thủy Quân Lục Chiến

Đúng 3 giờ sáng BCH cánh B cùng với ĐĐ1 và ĐĐ3 của Tiểu Đoàn 1 Quái Điều mới ra khỏi cổng của c/c Long Bình, kể từ giờ phút đó c/c Long Bình trống rỗng, không còn bất cứ người lính VNCH nào trong đó nữa, lúc đó là 3 giờ sáng ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Trên đường rút về để bảo vệ Saigon, chuẩn bị “bàn giao chính phủ Liên Hiệp”, chúng tôi không rút bằng xa lộ Biên Hoà mà đi đường trong, tức đường cũ của Biên Hoà Sài Gòn, khi gần đến Thủ Đức thì có lệnh đi về hậu cứ của Tiểu Đoàn tại Rừng Cẩm gần c/c Sóng Thần mà không về Sài Gòn theo như lệnh đã ban hành lúc họp trước khi rút lui.

Đang hướng dẫn các đại đội bố trí, tăng cường và các vị trí chống chiến xa để phòng thủ vòng đai hậu cứ (doanh trại Trần Khắc Dật) thì chú đệ tử mặt mày tái mét, tay cầm cái radio sony nhỏ xíu, thở không ra hơi vừa chạy vừa gọi:

-Ông thầy, ông thầy ơi.

Tôi hơi to tiếng, cao giọng hỏi:

-Cái gì?

- Ông thầy nghe tin tức nè, radio nói mình thua rồi ông thầy ơi.

Tôi ngừng lại, cầm lấy cái radio áp sát vào tai thì nghe rõ ràng giọng nói của “dương văn minh*” kêu gọi bàn giao cho “mtgp miền Nam”! Tôi trả lại radio cho chú đệ tử và tự nhiên thốt ra lời:

-Địt m.. không ra cái gì hết!

Hỏi hỏi trở về BCH/TĐ để hỏi tình hình, Hưng Yên cho biết phải tuân hành mệnh lệnh của “tt dương văn minh*”

(*xin lỗi, tôi phải viết sai chính tả danh từ riêng này).

Thế là chấm hết VNCH và QLVNCH khoảng 10 giờ sáng ngày 30 tháng 4 năm 1975 trong tức tưởi, nghẹn ngào.

Bồng Sơn- Những ngày chinh chiến.

Illinois 30-4-2016.

Bồng Sơn

Tri Âm

Chung vai áo chiến ngày xưa
Chân mây đầu gió bây giờ giống nhau
Quê nhà từ độ biển dâu
Tha hương trần trở nổi sầu khó nguôi
Chút riêng ghi lại đôi lời
Biết tìm đâu nữa xa rồi ước mơ
Ứng cầu thanh khí hồn thơ
Tâm tư còn đọng nắng mưa sông hồ
Tri âm chưa gặp bao giờ
Cũng nghe như đã xin cho tạ lòng

Phạm Kim Khôi.